

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

درویش وردک

۰۸ جنوری ۲۰۱۶

دریم مجلس (دخواکمنی نه غوښتل)

بزرگوار شیخ عبدالقادر (رضی الله تعالی عنه) دجمعی په ورځ د ۵۴۵ هجری قمری کال دشوال دمیاشتی په اتمه نیټه په معموره مدرسه کی داسی وفرمایل:

ای درویشه توانگری (خواکمنی) مه غواړو ځکه ممکنه ده ددین دمړینی اونابودی سبب دی وگرځی، اوته ای ناروغه، دروغتیا غوښتنه مه کوه چی ممکنه ده په گټه دی نه وی اودهلاکت سبب دی وگرځی. هوبنیار اوسه اوخپل نصیب اوبرخه وساته ترخووستایل شی په هغه څه چی درته تبارک وتعالی خدای درکری قانع اوسه اودیرمه غواړه. هرڅه چی خدای عزوجل دغوښتنی اوتمنیاتوپه پایله کی درکری تیاره اوبدمزه دی، ددی خبری ربینتیوالی په تجربه ثابت شوی. ولی که غوښتنه اوتمناء دبنده زړه ته القاء شوه نوبیا نیکه اومبارکه ده، په دی شرط چی ډیری غوښتنی دفعواوغفران اوپه دنیا اوآخرت کی درحمت غوښتنی وی.

پس هغه څه چی یی لری پری قانع اوسه اودخدای لپاره دکرو لاره مه تعین کوه! اوپه خپل زور خوانی خواک مال اوثروت سره په تکیه دخدای اوخلکوپروراندی دوجود اظهارمه کوه، ځکه ټول قدرتونه دخدای پروراندی خواراوحقیردی.

وای پرتا! حیرانی ده! ژبه دی مسلمانان ولی زړه دی له اسلامه بیزاره ده. وینادی داسلام نینه ده ولی کره دی دکفرشاهی ورکوی، په ظاهرکی مسلمان یی ولی په باطن کی نه، پوه شه چی لمونځ،روژه اونوردخیراعمال که ترسره کوی، که دلقاء الله په نیت نه وی هیڅ ارزښت نلری اودمنافقینو په جمله کی به حساب شی چی دخدای درحمت څخه لیری دی. پس ژرتزړه توبه وکاره او له خپلبدوکرو اوویناودپښیمانی اوندامت اظهاروکړه.

هغه ډله چی په کرو ورواوویناو کی یی تملق نشته اوکارونه یی دریب اوریارنگ نلری، دوی باایمانه ژغورل شوی، مخلص موحدان اوشکیبایان دی اوپرتولو بلاو اومصیبتونو چی دخدای له جانبه ورته رسیری صابره اوخدای په نعمتونو هم صابره اوشاکره دی. اول په خوله خدای یادوی، بیا په زړه بیا په سیر، هرکله که له خلکو خور ووینی د خشم اوقهرپرځای درضا موسکا ورته کوی. ددنیا امرا اوملوک ددوی پرنزد عموما بی ارزښته اومعزول دی. ټول خلک چی په دنیا کی دی، د دوی په سترگوکی له مرو اوناتوانه بیمارانو، نورڅه ندی.

جنت دټولولمحاتتوسره ورته نادیده ښکاری اودوزخ اوتول اضافات یی خاموشه وینی، پرته له الله بل څه ته پام نه اړوی. واحد لوری لری، له دنیا او اهل څخه یی دآخرت او اهل خواته یی حرکت کوی او ددنیا اوآخرت پیداوونکی څښتن ته

وصل کیری. له دوی سره یوځای شی اوځانونه یی گران کړی. په قلب اووین زړه ددوی ملگرتیا غوره کړی. له حرکت مخکی ریښتینی ملگری پیدا کړی چی دموخی منزل ته ورسیری. اوستاسو اوخدای ترمنځ دروازی پرانیستل شی. تبارک وتعالی خدای هغوکسانو ته چی دی یادوی وعده ورکړی ترهغه دوی یادوی ترڅو چی دخدای ذکرذاکړینو له اوږو ټولی گناوی لیری کړی. ریښتینی ذاکرین کله چی دخدای په یادکی دی دوجود خاوندان دی اودغفلت په وخت کی ځانونه نیست بولی.

دخدای عزوجل خبره واوره چی فرمای: **(فَادْكُرْنِي اَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَ لَا تَكْفُرُون)**-«مایادکړی ترڅوناسو یادکړم اوزما شکرپرځای کړی اوکفران مه کوی.سوره بقره،آیه ۱۵۲-). دخدای دذکرملازم اوسی ځکه خدای پاک ذکرخوین کړی دی. دخدای خبره چی دگران رسول(صلی الله علیه وسلم) په ژبه یی کړی واورئ: **(اَنَّا جَلِيسٌ مِّنْ ذِكْرِنِی)**-«زه دهغه چاسره ناست یم چی ما یادوی». پس دخلکو ناسته پاسته پریرده اودخدای په ذکرمشغول اوسه ترڅو دده سره هم ناستی شی.

(ای غلامه) ستا پوهه تاته یرغ کوی اووایی: زه ستا شاهد یم که دی پرما عمل ونکړ، اوکه دی پرما عمل وکړ اوزما دستورات دی مراعات کړل نو بیا زه ستا پرگټه شاهی ورکوم. پیغمبراکرم(صلی الله علیه وسلم) فرمای: **(بِهْتَفِ الْعِلْمُ بِالْعَمَلِ فَإِنْ أَجَابَهُ وَإِلَّا اِرْتَحَلَ)**-«علم عالم ته الهام کوی چی مایه کارواچوه اوکه مثبت ځواب وانوری نوبیرته ځی».. برکت یی ځی اوڅور اومحنت یی پاته کیری. له تاخه یی لاس اوپینی قطع کیری اوخپل څښتن ته ورگړزی. داریتیا پروخت ستا مرستی ته نه راځی، په ټوله سره ځی او یوازی څرمن یی پاته کیری، ځکه دعلم مغز عمل دی. ستا پیروی له رسول اکرم صلی الله علیه وسلم څخه نه ثابتیری؟ ترڅوپه هغه څه چی فرمایلی یی دی عمل ونکړی. هرکله په هغه څه چی فرمایلی یی دی عمل وکړی زړه اوسر به دی دخدای عزوجل قرب ته ورسیری. ستا علم پرتا یرغ دالهی امر یرغ کوی، ولی ته یی نه اوری ځکه ته درینتینی زړه خاوند نه یی، پس هغه دزړه اوباطن په غورو واوره، خبرواویرغ ته یی مثبت ځواب ورکړه ترڅو له هغی گټه پورته کړی. علم چی له عمل سره مل وی تا به خدای ته ورنیزدی کړی.

اوکه دی پدی ظاهری علم عمل وکړ، دبل علم چینه به هم درته پرانیستل شی، چی دادواری دظاهر علم اوباطن علم چینی به ستا زړه اودننه سیراب کړی. نوبیا ددی علم زکاة پرتا واجب کیری، چی نور دینی وروڼه دی هم په هغی کی شریک کړی، ځکه دعلم زکاة دهغی خپرول اودیوه خدای لوری ته دخلکو بلل.

(ای بنده) هرچاچی شکیبایی غوره کړه ارجمند شو. تبارک وتعالی خدای فرمای: **(اِنَّمَا يُوفِي الصَّابِرُونَ اَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَاب)**-«هماغه دصابرینو پاداش(اجر) به په فراوانی ورکړل شی.سوره زمر-آیه ۱۰».

دخپل کار اوکسب له ماحصل نه یی وخوره، خپل دین دروزی دلاسته راوړلو آله مه گرزوه، حلال مال لاس ته راوړه اونورهم درسره شریک کړه، ځکه مشروع کار اوکسب دنیکوکارانو ریښتینیو کار دی. پخپله یوازی دکار اودندی نه گټه نه اخلی، درویشان اومسکینان پکی شریک کوی. دحق دیننی غوښتونکی دی اوپه دی توگه دخدای رضا لاس ته راوړی.

په دی هکله درسول اکرم(صلی الله علیه وسلم) گهرباره وینا واوره چی فرمای: **(اَللّٰهُ عَيَالٌ اَللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ وَ اَحَبُّ النَّاسِ اِلَى اللّٰهِ عَزَّوَجَلَّ اَنْفَعُهُمْ لِعِيَالِهِ)**-«خلک دخدای روزی خواران دی، اوهغه څوک خدای ته گران دی چی دبودی خورانو لپاره گټوروی».

دخدای دوستان تل نوره نعمتونو کی له ځان سره شریک بولی. اوکله چی دخدای قرب ته ورسیری رانده اوکانه شی اوله خدایه پرته له بل چا نه اوری، اونه بل څوک وینی. یوازی نژدی والی سره مینه کوی، اودحق جلال شکوه او هیبت ددوی زړونه پوښی. او هغه وخت دمحببت له گټو دمحبوب ترڅنگ برخمن اومستفید کیری. دوی دڅښتن په جلال اوجمال کی ډوب دی اوبنی اوکینی خواته نه گوری، داسی لویوالی مخی ته لری چی تل نلری. ټول جن اوانس اوفرستی ددوی چوپړکوی، دمخلوقاتو ډولونه یی فرمانبرداردی، علم اوحکمت یی تر فرمان لاندی راځی. دخدای له فضله تغذیه کیری اوپه الهی قرب اوانس بری مومی، دفضل اوبرکت له خوړو متغذی کیری، اودانس له شرابویی څښی.

دخلکودوینا سره مینه نلری، خلک په یوه وادی(شیله) کی دی اودوی په بله کی، خلک دخدای داوامرو ترسره کولو ته رابولی، اوله منهیاتویی منع کوی، دجناب رسول اکرم(صلی الله علیه وسلم) په استاذیتوب. ځکه دوی دانبیواو ریبښینی وارثان دی، دحق عزوجل درگاه ته دخلکو بلونکی دی، دخدای حجت اوبرهان پری گران دی اوهرڅه پخپل ځای کی ایردی، اوهرسری ته دده داستعداد په اندازه دخدایی فضل څخه ورکوی.

خلکو ته دخدمت اوارشاد کولونه مزدوری نه غواری، دنفس اوطبع درضا لپاره هیڅ کارنه ترسره کوی، یوازی دخدای درضا لپاره دوستی کوی، اوبیا دخدای درضا لپاره دشمنی هم کوی. ټول کره وړه یی دخدای درضا لپاره ترسره کیری نه دنورو لپاره، هرچاته چی دامقام حاصل شو، ژغورنه اوفلاح یی په نصیب شوی. اوتول جن اوانس اوفرستی اوهرڅه چی پرځمکه اواسمانوکی دده خوښوونکی به شی.

اما ای دنفس بنده اومطیعه! چی دخلکو بندگی دغوره کری ده اودخدای دی هیرکری، او هیله لری چی ددی بدوخلصتونو سره هغی عالی مقام ته ورسیری؟ پوه شه چی بزرگواری اوکرامت به په ځان کی ونه گوری. اول تسلیم شه بیا خدای وروگرزه، بیا یی زده کره اوپه اخلاص یی پکارواچوه، که نه نو وبه نه ژغورل شی.

حیرانی ده! زما اوستاسوترمنځ دښمنی نشته، یوازی داچی زه حق وایم اودحق خواته بلنه ورکوم ولی دقبول ځواب نه اورم. که زما کلام ددین دامرپه هلکه درته ځورونکی وی نوپوه شه چی زه یی خدای تبارک وتعالی په ویلومامورکری یم، که زما خواته راځی نوراشه، ولی پدی شرط چی نفسانی هواوی به له ځانه لیری کوی اوخپل ځان به هم هیروی، هغه وخت که دی دبصیرت سترگی درلودی نو ما به هم له دی خصیالو لوڅ لغړ ووینی. ولی سنا درک ناروغه دی اوپه هغه نه پوهیری. ای زما مریده! زماسره ناسته! زما له ارشاداتو گټه اخیستنه زما دعلاقی ورده. زما په خبرو کی ددنیا رنگ نشته، هرچاچی زما په لاسونو توبه وایستله اوزما پروراندی یی نیک گومان درلود اوپه هغه څه چی ورته القاء کوم یی عمل وکړ، انشاء الله وتعالی خپلی موخی ته ورسیری.

پیغمبران خلک پخپلو ویناوالارښوونه کوی او اولیاء دانبیواو په خبرو اودستوراتو هم خلک رهنمایی کوی ځکه دغه الهی امردی اوداولیاء الله زړونو ته رسیری. ځکه اولیاء اواصفیاء دانبیواو ځای ناستی اوددوی غلاماندی، لوی خدای له موسی(علیه السلام) سره په هغه کلام خبری وکری چی هغه یی داوریډو طاقت نه درلودخپل اوامریی پرته له واسطی دموسی علیه السلام زره ته القاء کره. اوقرآن مجید یی دجبرئیل علیه السلام پواسطه گران رسول (صلی الله علیه وسلم) ته وحی کر او هغه یی دخدای اومخلوق ترمنځ یوه اړیکه وټاکله چی په هیڅ توگه انکار اورد جایزندی.

لویه خدایه ټولته هدایت وکړه اودټولو توبی ومنه اوتول وښه!

ای مسکینه! له هغه ویناڅخه چی داخرت گټه پکی نه وی ډډه وکړه، بی جهته په مذهب کی تعصب مه کوه. په هغه کارلاس پوری کره چی ددنیا اواخرت گټه پکی وی. ژر به له خپله حاله خبرشی اوزما خبری به درته یادی شی. دیرژر به دمکافاتو دنیزی پروراندی لوڅ سر پرته له خولی ودریری، څه شی به دی دعقاب له ټپونو وساتی؟

زره ددنیا له بوختیا فارغ کړه چې ژر به ددنیا پرستی په رنځ اخته شی. دهغه څه نه چې په لاس کی یی لری یوازی دتیریدونکی ژوندانه خوښی په نظر کی مه نیسه. په دی هکله رسول اکرم(صلی الله علیه وسلم) داسی فرمایی: **(الْعَيْشُ عَيْشُ الْآخِرَةِ)** «ریښتی ژوند داخرت ژوند دی».

له چاخه وپوښتل شول چی خویشاوندی څه ده؟ ځواب ورکړ شومودت. خپل ټول غم اوهم دهغه څه په لټه کی مه صرف کوه چی ستا نصیب دی، ځکه ستامقدره اوتاکل شوی برخه تاته رسیزی، نوځکه له معقول حده ډیر زیار ایستل بی حاصله کاردی. دهغه څه چی ستا قسمت نه دی بی خایه زیار اوتلاش مکوه چی دځدلان اوخواری سبب گرځی، په همدی دلیل رسول اکرم(صلی الله علیه وسلم) فرمایلی: **(مَنْ جُنَلَةَ غُفُوبَاتِ اللَّهِ تَعَالَى لِعَبْدِهِ طَلَبَ مَالَمُضٍ يُقْسِمُ لَهُ)** -«دخدای له عقوباتو بنده گانو ته یودادی چی دوی دهغه څه په لټه کی اچوی چی ددوی قمست ندی».

(ای غلامه) الهی صنع ته وگوره ترڅو صانع ته ورسیزی، عارف مومن دوه ډوله لید لری، یو ظاهری اوبل باطنی. په ظاهری سترگو هغه څه چی خدای دځمکی پرمخ پیداکړی وینی، اودباطن په سترگو دعالم علوی عجایباتوته گوری ترڅودتیاروتولی پردی یی دباطن له سترگولیری شی اودالهی قرب مقام ته رسیزی. روبښانه ده چی دقرب محبوب نه څه پټ نه ساتل کیزی. هرکله چی دمومن له زره دتیارو پرده لیری شی له ټولواندرونی نفسانی هواوڅخه لغرکیزی. هغه وخت دغیب خزانی ورکول کیزی، پدی حال کی لوټه، تیره سیم اوزر یی ټول په نظریودول وی. دهغه څه په هکله چی بیان می کړل په هوبنیاری سوچ وکړه، زه دمطلب مغزته اشاره کوم، دنصایحو باطن ته می وگوره اودخبرومعانی باندی پوه شه.

(ای غلامه) له خدایه ومخلوق ته شکایت مکره، بلکه هره شکوه چی لری دخدای حضورته یی وړاندی کړه، ځکه هغه دی چی په هرڅه قادره دی اوغیرله ده بل څوک ندی قادر. دنیوکواری له خزانو یوداسرارو ساتل دی، ځکه رازداری دنیکانو صفت دی. بل دستونزو اوناووغیوپه وخت صبرکول، دصدقی ورکول، پداسی شکل چی که په بنی لاس یی ورکړی، نوچپ تری خبرنشی.

ددنیا دمادیاتو له گردابه لری اوسه، ډیرخلک په دی ډنډ کی غرق شوی اودیرو لرونجات پیداکړی. دنیوی علایق هغه ژور دریاب دی چی ټول پکی غرق شوی، په جزدهغو چی دتبارک اوتعالی خدای الطاف یی شامل دحال وی. اوهمدارنگه چی دقیامت له هول اوغذابه مومنان ژغوری په دنیاکی هم دوی دضلالت ددریاب له غرقیدو ژغوری، پداسی حال کی چی په قیامت به ټول مومنان داوردپاسه تیریری اومتعال خدای به متقی اوپرهیزگاره بنده گان دهغه له شره ساتی.

قال الله تعالى: **(وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا)** -«له تاسوڅخه داسی کس نشته چی داوردپاسه تیرنشی، دا امردخدای لپاره قطعی اوترسره شوی دی وروسته متقی کسان به له هغی ژغورو اوستمکاران به پکی په گونډو کوو. سوره مریم آیه ۷۱»

تبارک وتعالی خدای دنمرود اورته امر وکړ «پرابراهیم سور او سلامت اوسه» داځکه چی مخلص بندگان پوه اوخیرشی چی یوازی په یوه خدای تکیه وکړی اویوازی دخدای سره مینه وکړی اوله غیرو پرهیزوکړی. همدارنگه چی نمرودی اورته چی دابراهیم علیه السلام لپاره تیار شوی و، دمړکیدو فرمان صادر شو، دمومنو بندگانو لپاره دنیا ته امرکیزی: «ای ددنیوی هوسونو دریابه زما بنده غرق نکړی» او دخپلو عمیمو الطافو خپل مومن بنده له غرقیدو داسی ژغوری لکه موسی علیه السلام یی چی دفرعونی ظلم اوپه دریاب کی له غرقیدو وژغوره.

ځکه الهی فضل او عنایت دهر هغه کسی چی خدای وغواری په برخه کیزی. **(وَيَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ)** -«خدای چی هرچاته وغواری نو فریمانته روزی ورکوی سوره بقره آیه ۲۱۲».

ای بدمرغه! تاوینم چی دخلکو پرستش کوی اوددوی خویشی غواری اوله خدای سره دپریکرون کری اوغضب بی غواری. ددنیا آبادی دی دآخرت په خرابی رانیولی دی. دپیرژربه په الهی عذاب گرفتاره شی اوپوه شه چی الهی عذاب دپیر دردونکی دی. دخدای نیونی دپیر ډولونه لری. له کورکلی نه ورکیدو، په رنخ اخته کیدو، په خواری اوذلت ککر کیدل، دفقیر اوتنگدستی سره مخ کیدل، په وجود دغم اواندوه خپریدل، یا دخلکو دژی اوالسونو نیش اوگواښ به پرتاظاهرشی، ای دغفلت په خوب هوسا ویده، وینش شه!

ای لویه خدایه مونږدغفلت له دی خوبه راوینش کری! آمین.

(ای غلامه) دمال په ټولولو کی داسی مه اوسه لکه څوک چی په شپه کی بوټی راټولوی اوپه ښه اوید بی پوه نشی چی څه په لاس کی لری. زه تاپدی ډول وینم، چی په شپه کی په داسی ډنډ کی بوټی ټولوی چی دوژونکو حشراتو ډک اودمرگ خطر بی موجود وی.

پس دورخی له بوټونو څخه اوسه چی دخپل کار له حاصله خبردی ځکه دلمررنا دی له گمراهی ساتلی اوپوه دی چی څه شیان راټولوی. نوځکه ددین په کارکی دتوحید اودشرعی اوتقوی دخراغ څخه کارواخله ترڅو تا دهواوهوس اوشرک له لومو وساتی اوپه ژندانه کی دی له بی ځایه بیړی مخنیوی وکړی.

وای پرتا! حیرانی ده! دکارونو په ترسره کولو کی بیړه مکوه، ځکه هر بیړنی دخطا اوتیروتنی سره مخ کیږی. اوهرچاچی په کارونوکی صبر اوتأمل درلود نو هغه بریالی اوبری ته نیژدی دی. بیړه دشيطان کاراوصبر درحمان کاردی. هغه څه چی تا بیړی ته هڅوی ددینا دمال ټولول دی. پس قناعت وکړه چی قناعت داسی خزانه ده چی هیڅکله نه فناکیږی.

څرنګه دهغه څه په لټه کی بی چی ستا نصیب ندی اوستا په لاس کی ندی. ځان له نفس پرستی وژغوره اودخدای په ورکړه راضی اوسه اوله غیرڅخه لیراوسه. دغه خصلتونه ځانته غوره کړه اودعارفانو له ډلی اوسه. څرنګه چی پدی وخت کی به له هرڅه بی نیازه شی. دمطمئن زړه خاوند به شی اودخدای عزوجل به درته اسرار دروښی چی: دنیاپه دی په نظر بی ارزښته اواخرت به دی په سترګوکی عزیز اوپه باطن کی به دی پرته له تبارک وتعالی خدای څخه بل څه پاته نشی. هیڅ شی پرته له خدای عزوجل څخه عزیزمه ګڼه ترڅودخلکو ترسترگو ته هم عزیزشی.

(ای غلامه) که غواری چی پرمخ دی هیڅ ترلی دروازه پاته نشی، نوله خدایه و بیړیزه څرنګه چی خدای دټولو ترلو دروازوکی په لاس لری. قال الله تعالی: **(ومن یتق الله يجعل له مخرجا ويرزقه من حيث لا يحتسب)** - «هرڅوک چی له خدایه و بیړیږی اوتقوی غوره کری خدای ده ته دنجات وسایل په لاس ورکوی اوله هغه ځایه به روزی خوری چی گمان بی هم نکوی. سوره طلاق-آیه ۳».

له تبارک وتعالی خدای نه مخ مه اړوه، وجود مال اوخپل اهل حق ته دتسلیم په لاره ولګوه نه دحق سره دمعارضی. آیا له دی نه چی ډاکره بدل کری اوځان په ریاسره دحق پروراندی درحم دخصلتونو اودعلم درلودونکی وګڼی شرمنده نه بی؟ ته اوتول خلک دخدای بندگان یاست. خدای دی چی ستا مُدبّر او مُدبّر دی. اگر غواری په دنیا اواخرت کی دالهی فیض سعادت لاس ته راوړی لازمه ده دخدای دمقدراتو پروراندی ساکنه اوچپ اوسی.

دخدای دوستان دده په حضورپه همدی شیوه و. دپرواره حرکتونه بی هم پرته دده له اذنه ندی ترسره کری. خوراک ځښاک اوکالی اومزاجت اوبالاخره ټول خپل کړه بی دده اذن اوجازی ته ایله کری دی. دوی دحق په لاره په ځان اوزره له پایدارانو څخه و. تر هغه هوساینه نلری ترڅو په دنیا کی په باطنو سترگو خدای درک نکړی اوپه آخرت کی دظاهر په سترگو.

لويه خدايه دخپل جمال اوجلال رویت زمونږ روزی وگرزوه اودخپل قرب مزه مونږته راوڅکه، اومونږ له هغو کسانو
وگرزوه چی ستا رضا پرېل هرڅه غوره گڼی اوترجیح ورکوی.
«وَأَتْنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ».